

Effe spuien

Radiografisch zeilen

Tekst: Eric van Staten Foto's: Yvonne Ransijn

Radiografische zeilers kennen geen seizoenen. Het hele jaar door, als het maar niet te streng vriest, staan zij langs de waterkant. Afhankelijk van het jaargetijde met dikke jassen, handschoenen en mutsen of in korte broek met de zonnebril op de neus. Op de Nederlandse plassen en meren wordt met verschillende radiografische boten gezeild. De grootste klasse is de MicroMagic, maar ook de K-Klasse en Laser RC hebben over belangstelling niet te klagen. Op een vroege zondagmorgen in het voorjaar zocht Effe Spuien een groep radiografische zeilers op in De Rijd in Nieuwe Niedorp.

Bert de Graaf

SPRONG IN DE LUCHT

"We zeilen in de wintermaanden hier om de week op zondagmorgen. Zodra het 's avonds langer licht is, verhuizen we naar de maandagavond." Aan het woord is Bert de Graaf, in het dagelijkse leven bode bij de gemeente Heiloo, maar ieder vrij uurtje druk met zijn MicroMagics. "Voordat ik mijn eerste MicroMagic bouwde had ik nog geen meter gezeild. Laat staan wedstrijden. Het heeft zeker drie jaar

geduurd, voordat ik het een beetje onder de knie kreeg." Tot hilariteit van zijn medezeilers springt De Graaf een gat in de lucht als het een keer lukt om een race te winnen. "Dat is een machtig gevoel." Hij bezit meerdere boten. De Micro waar hij nu mee zeilt heet Ettema. Vernoemd naar zijn moeder. "Na haar dood heb ik een kleine erfenis gehad. Van het geld heb ik mijn carbonlook boot gekocht. Hij staat met foto op mijn site www.mm-zeilen.nl."

RADIOGRAFISCH STEL

Jeroen Weeren (42), werkzaam in de autobranche, liep al enige tijd om een MicroMagic heen. Anderhalf jaar geleden hakte hij de knoop door en kocht een bootje tweedehands op Marktplaats. Zijn vrouw Monique (39) is inmiddels ook met het radiografisch virus besmet. Ze zeilt niet zelf, maar is startster tijdens de wedstrijden in Uitgeest en verwerkt de uitslagen. "Ik ben de enige vrouw aan de waterkant, maar voel mij wel thuis in deze 'mannenwereld.'"

Jeroen is met watersport opgegroeid. Monique niet. Het stel heeft een kajuitzeilboot, een Tornado van zeven en een halve meter die op het Uitgeestermeer ligt. Als het aan Monique ligt dat wordt de zeilboot snel ingeruild voor een riant motorjacht. "Ik heb niets met zeilen. Het is mij veel te stil. Ik hoor liever het geluid van een ronkende motor." Haar man droomt van andere dingen. "Met het radiografisch zeilen ben ik meestal hekkensluiser. Het zou leuk zijn als ik mezelf in de middenmoot weet te zeilen."

Jeroen en Monique Weeren

'Ik ben de enige vrouw aan de waterkant'

HET MES NIET OP DEK

"Ik kom uit de modelbouw. Ik heb jarenlang met zelfgebouwde motorboten gevaren. Totdat ik ben overgestapt op het zeilen en eerst een MicroMagic en later een Saphir heb gebouwd", vertelt de 52-jarige Theo van den Aakster. "Ik heb varen altijd leuk gevonden. Ik droom al jaren van een eigen boot, een kruiser of zo. Door omstandigheden is het er nog steeds niet van gekomen. Het wedstrijdelement is voor mij wel belangrijk. Maar het mes gaat niet op het dek." Staan de beste stuurliu aan de wal? "Als ik tijdens wedstrijden om mij heen luister wel." Het modelbouw bloed kruipt waar het niet kan gaan. "Ik mag inderdaad graag aan mijn boten, maar ook die van anderen knutselen. Als iemand zijn boot stuk gaat, zeg ik, geef maar mee, ik maak hem wel."

Mathijs en Gerrit Versteeg

SUPPORTER IN HART EN NIEREN

De twaalfjarige Mathijs Versteeg is net als zijn vader Gerrit (56) een fanatiek AZ supporter. Hij is trots op zijn club en laat dat blijken door wekelijks in AZ-kleding aan de waterkant te verschijnen. Mathijs is door zijn ouders met watersport opgevoed. Vissen en rondvaren in zijn rubberboot is zijn ding. Met 'echt' zeilen heeft hij niet zo veel. Radiografisch zeilen doet hij wel heel graag. Alleen als AZ tegelijkertijd speelt, dan slaat hij het zeilen met zijn MicroMagic over. Zijn mooiste zeilmoment? "Toen ik mijn eerste wedstrijd won." De boot van vader Gerrit, banketbakker in ruste, heeft als een van de weinige een naam: 'Lekker niet nat' staat op de kunststof romp te lezen. Koudwatervrees? "Dat is het voordeel van radiografisch zeilen: je staat altijd droog op de kant." Zijn nieuwe boot die in aanbouw is, krijgt de naam 'Gekke Gerrit'.

Theo van den Aakster

KOERSVAST VAREN

Rob van Renswouw (rechts) zeilt al zijn hele leven. "Ik ben begonnen in een juniorjol, die een beetje lijkt op een 12 voetsjol." De oud-verzekeringsman, op de foto met zeilvriend Piet Koning, heeft vervolgens tal van boten gehad. Hij is op dit moment eigenaar van een Dehler 35, maar die staat te koop. "Ik wil terug naar het plassenzeilen." Met het radiografisch zeilen is hij pas afgelopen winter gestart. "Ik heb een MicroMagic laten bouwen. Het klinkt ook wel leuk: ik heb een schip laten bouwen. Ook al kost die maar een paar honderd euro. Ik heb een zomerhuisje aan het Alkmaardermeer. In het begin heb ik veel geoefend. Ik kan wel zeilen, maar met zo'n radiografisch bootje is toch een ander verhaal. Koersvastheid en je bootje zeilen zoals je zelf graag wilt: dat vergt oefening." Mooiste zeilmoment? "Met onze kajuitboot waren we bij een Dehler weekend in Lelystad geweest. Met windkracht negen voer ik met mijn vrouw terug naar Enkhuizen toen de motor het begaf. Toevalligerwijs kwamen we de reddingboot van Urk tegen. Zonder de motor wisten we met wat hulp toch zonder brokken in de haven af te meren."

Piet Koning en Rob van Renswouw

Robert Wallenburg

SPIERPIJN NA DAGJE ZEILEN

Drie jaar al is Robert Wallenburg de trotse eigenaar van een radiografische Laser. "Ik heb vroeger een Europe gehad, ook een eenmansboot, maar daar werd ik op een gegeven moment te oud voor. Zeilen met een Laser RC is niet aan leeftijd gebonden. De kunst van het radiografisch wedstrijdzeilen is dat je vooral rustig en geconcentreerd moet blijven. Af en toe hoor je wel gemopper van andere zeilers en soms lopen de emoties flink op, maar dat gaat altijd ten koste van je resultaat", aldus Wallenburg die juist in de wedstrijdspanning zijn ontspanning vindt. Het zeilen met veel wind, heeft zijn voorkeur. Gelukkig hoeft je niet mee te hangen om je boot rechtop te varen. "Dat is niet helemaal waar. Het gebeurt regelmatig dat ik met spierpijn thuis kom. Op de wal sta ik voortdurend mee te bewegen om mijn boot nog sneller te laten varen."

GUN IEDEREEN ZIJN HOBBY

Het stoort Taco Faber wel eens als denigrerende opmerkingen worden gemaakt of hij niet te oud is voor zo'n speelgoedbootje. "Ik ga niet naar de kroeg, maar sta lekker langs de waterkant om te zeilen. Gun iedereen toch zijn hobby." De Alkmaarder (49) heeft altijd met open boten gevaren. Ook was hij bemanningslid op een kajuitboot. Na de verkoop van zijn Laser zocht hij naar een alternatief en ontdekte op internet de radiografische variant van zijn laatste boot. Het promoten van de Laser RC en het importeren van nieuwe boten uit Amerika en Engeland neemt tegenwoordig veel van zijn vrije tijd in beslag. "Een dag varen met mijn radiografische Laser bezorgt mij net zo plezier als 'echt' varen. Vaak ben ik net zo moe en voldaan. Maar dat valt moeilijk uit te leggen aan mensen die nooit radiografisch hebben gezeild."

Taco Faber